

NÁŠ

REPORTER

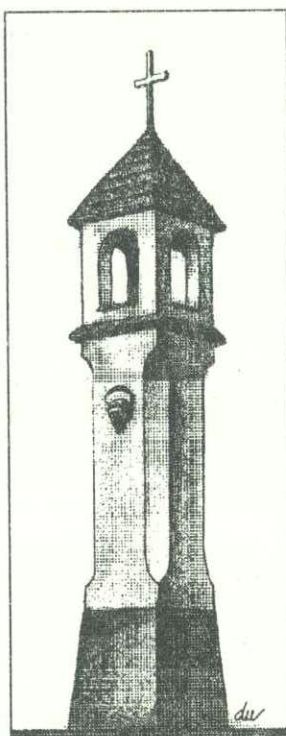
ČÍSLO 2

Červen 1993

Ročník II.

Cena Kč 1,-

ZA PAMÁTNÝM ODKAZEM NAŠICH PŘEDKŮ (k stému jubileu kaple v Ostopovicích)

Historická zvonice z 19. století. Ilustrace: P. Dubjak

zavěšeným na příčném tránci pod červení břidličné stříšky. Z malého výklenku přední stěny vzhlížel na náves zobrazený svatý Medard, patron a ochránce obecní úrody.

Bylo jednoznačně rozhodnuto zrušit a navždy nechat zmizet, vymazat z obce v té době již nežádoucí, páchnoucí mokřinu. A právě na tom místě, výhledově reprezentativním, uvažovali postavit budoucí svatostánek. Měli na mysli, aby proponovaná stavba nikdy nezevšedněla a nezestárla, aby plnila dané poslání i v budoucnu a byla zachována příštím generacím, nezapomínajícím na tradici svých předchůdců.

Umělecké oddělení moravského průmyslového muzea v Brně provedlo podle ideového návrhu stavební projekt stavby včetně chrámového interiéru ve slohu novogotickém. Původní rozpočtová částka byla stanovena na 11.000 zlatých.

Navzdory insolvenční obecní pokladny a zamítnutí žádosti o finanční podporu u samého císařského dvora ve Vídni, vzali odpovědnost za provedení a za finanční řešení stavby obyvatelé obce. Téměř každý pátý vesničan ať zámožný, ať chudý, bez zaváhání spontánně prezentovali finanční "milodary" v hotovosti ve "zlatkách". Podle dodnes zachovaného jmenovitého soupisu dárců od roku 1891 do konce roku 1895 dosáhla výše příspěvků celkem 8 551 zlatých. Naopak doložené nákladové položky uvedené v jednotlivých archivních uzávěrkách "finančního fondu ke zbudování kaple" činily v období od 14. 1. 1893 do 12. února 1895 neméně než 8 577 zlatých. Ve vyjádřených finančních hodnotách se nevyskytují dodávky stavebního materiálu, přepravného i ostatních služeb, které místní obyvatelé poskytli bez náhrady.

Zalistujme ve starých obecních archiváliích 19. století. Tenkrát, možná již mnohem dříve, nejpozději však v roce 1891, nejspíš z pohnutek docela náboženských a morálních vzešla idea, není známo od koho, vybudovat z vlastních prostředků a svými silami, v důvěrném ovzduší svých domovů, neokázalé skromné bohoslužebné místo, vyjadřující nejen umělecký vkus, ale i estetickou stránku díla. Lidé toužili, aby jejich náves zdobila malá venkovská kaple, v níž "by se mohla odbyvat i aspoň každou neděli křesťanská cvičení a mše svaté". V té době velmi záleželo na "mravném a náboženském vychovávání mládeže i dospělých". Byly však i hlasy proti, mnozí prosazovali stavbu radnice, která v obci velmi chyběla. Totiž každý zvolený starosta byl povinen z titulu své čestné funkce zabezpečit ve svém domě "obecní kancelář" nejen pro úřadování, ale i pro schůzování obecního zastupitelstva. Přesto však zvítězilo hnutí za výstavbu kaple.

K realizaci tak závažného poslání v prvním sledu přistoupili představitelé obce za starostenství Františka Kamenického, nadšeného horovatele a propagátora výstavby kaple.

Dříve než přejdu k jádru našeho historického výročí, předesílám několik důležitých postřehů ze samého počátku devadesátých let minulého století. Ostopovice (tehdy Vostopovice) čítající 525 obyvatel patřily k malým a nevýznamným zemědělským vesničkám brněnského venkova. Z počtu 87 stavení bylo soustředěno kolem návsi a v jejím přilehlém sousedství 21 selských usedlostí. Nicméně většinu osazenců představovali domkáři, žijící v prostých venkovských chalupách.

Ze zápisků venkovského písmáka se dovídáme, že tehdejší ostopovická náves nenáležela k ozdobám obce. Vždyť právě v jejím středu udržovala svou letitou tradici široká nehluboká vodní prohlubeň, sloužící zejména v letních měsících ke koupání vesnických vepřů, které obecní pastýř sehnal z pastvy. Celou obcí i návsi procházela vyježděná, hrbolatá, nepřilíš udržovaná polní cesta, kterou zvláště na jaře zaplavovala voda, takže lidé nemohli přejít, i přesto, že v severní části návsi "fungoval" vodní a odpadní příkop k odvádění přebytečné vody a splašků. Poblíž "vepřové" louže stávala štíhlá zděná obecní zvonice, vybavená nezbytným malým zvoncem,

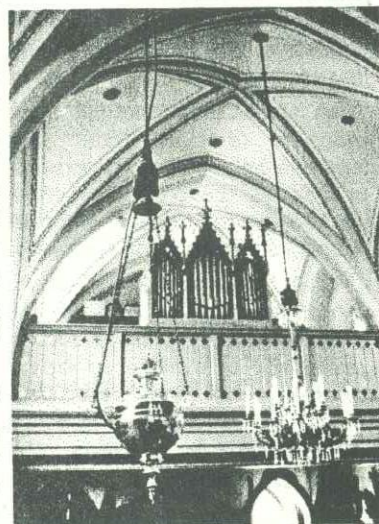

foto: P. Dubjak

(pokračování na str. 2)

SVATÝ JAN KŘTITEL

Kaple uprostřed naší obce je zasvěcena sv. Janu Křtíteli. Bylo by proto dobré, aby každý z nás o tomto muži něco věděl a uměl si odpovědět na otázku: Čím se zalíbil našim předkům právě Jan Křtitel?

U většiny světců slavíme jejich svátek v den úmrtí, tedy zrození pro nebe. Narození sv. Jana Křtitele byla událost tak významná, že ji křesťané slaví samostatně.

Jeho rodiče byli již staří. Otec Zachariáš, když se dověděl, že bude mít syna, nevěřil. Proto ztratil řeč, dokud se Jan nenarodil. Jeho narození slavíme šest měsíců před narozením Ježíše Krista. Neobyčejné události při jeho narození upozorňují na jeho význam. Byl povolán k tomu, aby svým kázáním o Božím království a vyzváním k obrácení připravil lid na příchod Ježíše Krista. Jeho učení bylo přísné, ale spravedlivé. Neukazoval na sebe, ale ohlašoval někoho, kdo teprve přijde. Pozornost všech soustřeďuje na jejich vlastní život a proto je křtí vodou. Přicházejí k němu ti, kteří se chtějí zbavit svých hříchů a změnit život. Ve svých kázáních u řeky Jordánu se zabývá problémy, které je třeba řešit i dnes. Všem říká: "Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak." Tehdejší státní úředníky nabádal, aby jednali podle zákonů. Posluchače napomíná, aby nezneužívali moc a respektovali práva všech lidí. Předznamenává učení Ježíše Krista, nevylučuje ze spásy žádného člověka, ať má jakékoli zaměstnání. Musí však vždy jednat spravedlivě a s láskou. Uvádí své současníky v pravý čas ke Kristu. Vede ke spáse ty, kteří se nechají oslovit.

Jan Křtitel zemřel mlád, byl odstraněn mocnými té doby. Stal se jedním z mnoha lidí v dějinách, kteří byli ochotni vzdát se svého života, nebo alespoň svobody, pro pravdu a spravedlnost. A umírá s tím, že splnil svoje poslání.

Právě pro jeho přímou, spravedlnost a zodpovědnost si občané Ostopovic zvolili za svého přímlovce sv. Jana Křtitele. I my si musíme uvědomovat, že dnešek je tím našim pravým časem. I my zde máme své poslání. A přimlouvá-li se za nás sv. Jan Křtitel, tak na své problémy nejsme sami.

Ing. Hana Vlachová

foto: P. Dubjak

ZA PAMÁTNÝM ODKAZEM NAŠICH PŘEDKŮ

(pokračování z 1. strany)

Výstavbou pověřili stavitele Františka Příkryla z Brna. Především odvodnili louži a bahnisko zavezli štěrkem. Není známo, zda jsou pod betonovými základy umístěny piloty proti případnému poklesu obvodového zdiva. Při provádění stavebních prací bylo spotřebováno 90 tisíc pálených cihel z Nebovic a z Veselky, 5 800 kusů břidličné krytiny z Veselky, 20 sáhů (136 metrů kubických) stavebního kamene z Podskalí a z Popůvek, 27 selských fůr říčního písku, 60 q vápna, 30 q cementu. Rozpis dalšího spotřebovaného materiálu není v seznámech zapsán.

Za zmínku stojí vnitřní vybavení kaple, které zčásti darovali někteří zámožnější občané. Oltář v hodnotě 500 zlatých věnoval starosta František Kamenický, monstrenci za 200 zlatých František Doležal, socha sv. Jana Křtitele na oltáři byla uhrazena Janem Rozmarinem. Tři kobercová okna v presbytáři je oltářem jsou darem skupiny nejmenovaných občanů a učitele Josefa Palkovského. Čtyři barevná okna, každé v hodnotě 160 zlatých, dali zasadit na své náklady starosta František Kamenický, František Doubrava, Jan Kilián a František Konečný. Kamenný kříž před portálem budovy nechal postavit za 160 zlatých František Horák. První zvon dali zavěsit manželé Doležalovi.

Metoděj Svítal z Nového Města na Moravě zhotovil a postavil v prostoru chrámové kruchty šestiřetřítkové varhany v ceně 600 zlatých. Obecní pokladna je postupně splácena až do roku 1896. Cyklus čtrnácti obrazů křížové cesty podle nedoložených informací darovala pravděpodobně bezprostředně před první světovou válkou Marie Kazdová. Když byla nová kaple dostavěna, vysvěcena, vybrali si občané nového ochránce a patrona - stal se jím svatý Jan Křtitel, o němž se dozvíte více v jiné stati. Svatý Medard dosloužil i se starou zvonici, kterou zbourali a pro nás zůstala pouhou historickou vzpomínkou.

Je nanejvýš symbolické, že právě v letošním jubilejním roce žijí mezi námi lidé, nezapomínající na dědictví dědů. Se zanícením, s houževnatým úsilím - povzbuzování morální a hmotnou podporou přejících a sympatizujících občanů a rodáků, pracují na zachování naší "perličky v srdci vesnice" nejen pro nás, ale i pro nastupující a budoucí pokolení. Pro jubilantku rozhodně dárek nejcennější.

Snad se mi mnohá fakta z historie naší kaple nepodařilo objevit, přesto věřím, že se k zajímavému tématu ještě určitě vrátíme. Jsem přesvědčen, že pomohou zejména naši čtenáři.

Ladislav Horák

OSTOPOVICICKOU MINULOSTÍ

Po stopách pravěku ...

(2. část)

Za mamuty pod Urbanův kopec

Asi před 150 tisíci léty, na konci posledního teplého období před příchodem závěrečné a nejkřutější chladné vlny poslední doby ledové, vynořuje se z temna minulosti pračlověk známý pod pojmem **neandertálec**. Na rozdíl od svých dávných prapředků značně překročil úroveň "bytové kultury". Nejen široce využíval jeskyni jako přirozených obydlí s hotovými stěnami a klenbami, nýbrž budoval na delší i kratší dobu sídliště pod širým nebem. Kde chyběly jeskyně, stavěl v tehdejších klimatických podmínkách nepochybně jednoduché úkryty před deštěm, větrem, chladem na způsob zástěn nebo přístřešků, později přibýtky ze dřeva a kůží. Konstrukci doplňovaly kameny a velké zvířecí kosti. Pračlověk dokázal již samostatně rozžehnout oheň, protože společný oheň, který zahříval obyvatel sídliště, to vše život přirozeně stmelovalo a utužovalo.

Tlupy neandertálských lovců a sběračů migrovaly celým evropským kontinentem. Přicházely z východních zemí a to až z asijských stepí do západní Evropy a opět se vracely zpět do výchozích míst. Muži lovili srstnaté nosoržce, jeskynní medvědy, avšak nejvyhledávanějším lovným zvířetem stal se, u nás tehdy žijící, mamut. Asi proto, že z něho získali nejvíce masa.

I když postavami nevelcí, oplývali neandertálci nespoutanou robustností. Patří jim obdiv, že s mamutími monstry bojovali odhodlaně pouhými šípy a oštěpy, sice dokonalými nicméně velmi primitivními zbraněmi, jejichž průraznost byla umocněna hrotem kamene nebo kosti a pak už jen odvahou a udatností lovce.

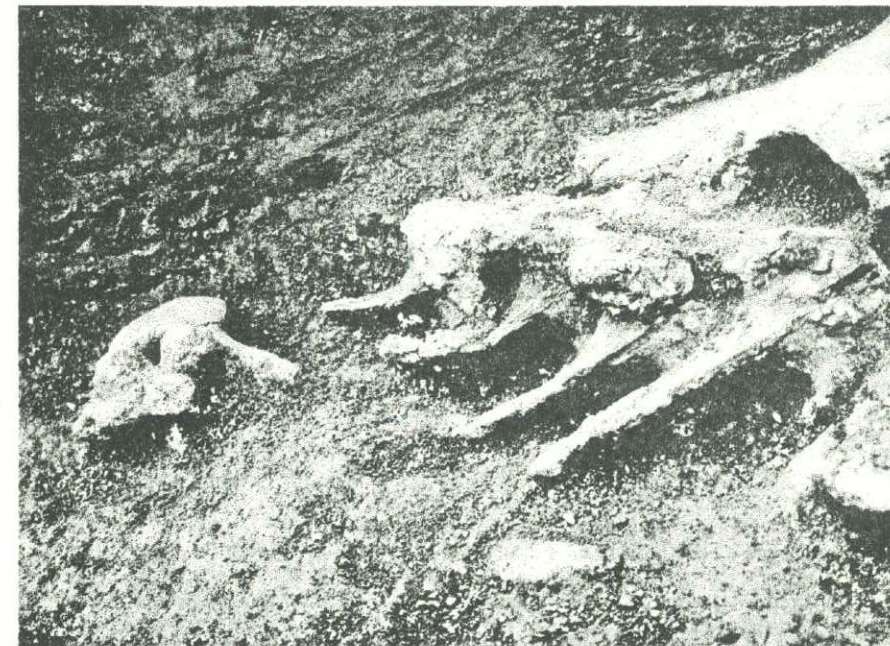
Na svých toulkách Evropou nevynechali ani Moravu a navštívili nejen území brněnské kotliny, ale prodlévali i na "katastru" budoucích Ostopovic.

Počátkem května roku 1991 nešel náhodnému nálezci na blíže neurčeném místě, na hromadě vyvezené zeminy, zbytek mamutího klu. Vědečtí pracovníci a vedoucí ústavu Antropos Brno dr. Luděk Seidl zjistili, že hlína pochází z parcely na severovýchodním úpatí Urbanova kopce v trati "PODHÁJKY" v Ostopovicích. V té době si majitel pozemku upravoval vchod do své zahrádky. Strojem zasáhl okraj zatím neprobádaného archeologického naleziště, které zabíhalo mnohem hlouběji. Podle daných možností podařilo se archeologům v hloubce asi 2 metrů nalézt na ploše přibližně tří metrů čtverečních kosterní pozůstatky několika stepních chobotnatců typu MAMMUTHUS TROGONTERII - předchůdců

mamuta, zvířat žijících na Moravě před více než 200 tisíci léty. Tomu také odpovídala geologická vrstva, v níž bylo torzo mamutích kostí objeveno. Opravdu, byli to savci obrovitých rozměrů. Velikostí převyšovali všechny své evropské vrstevníky, protože v ramenou dosahovali výšky až 4,5 m, délky pak kolem 6 m. Kly měřily téměř 5 m. Není divu, že jejich hmotnost dosáhla úrovně nad 6 tun. Z pozůstatků lze usuzovat, že šlo o kusy staré okolo 30 let, přičemž TRIGONTERII se dožívala až 70 let.

Co však bylo nesmírně závažné - rozložení jejich kostí a jejich roztříštění napovídá na lidský zásah. Zřejmě šlo o loveckou tlupu, která si na malé skalní plošince, dnes překryté dvoumetrovou vrstvou sprašové zeminy, udělala přechodné tábořiště. Z toho místa měli výhled do kraje. Skalka je chránila před nepříznivými vlivy počasí a podle nánosu štěrku tudy protékal malý potok. Tedy z jejich hlediska ideální místo pro klidné a pohodlné táboření.

Kosti neležely v anatomickém pořádku jak je obvyklé zemřeli-li zvíře přirozenou smrtí, ale byly různě rozhozeny. Byla to asi skládka lovecké stanice, která tu krátce existovala. Pozůstatky stejných zvířat byly ještě objeveny na Stránské skále, dále v Brně na Úvoze. Ostopovický nálezy jsou cenným především faktem, že kosti nejsou příliš roztroušeny.

Mamutí žebírko.

Nic neubírá na zajímavosti, že kulinářské umění a stolování našich dávných předků bylo asi zcela jednoduché. Na otevřeném ohništi ve volné přírodě si opekli obrovské mamutí kotlety a není vyloučeno, že si později vystrojili pravé lukulské hody. Dokazují to gurmánsky ohlodaná žebra (na fotosnímku unikátního nálezu) zanechaná na pravděpodobném místě tehdejší kamenné tabule, jistě nikoliv s úmyslem odkázat nepotřebné "kuchyňské" odpadky svým potomkům 20. století.

Doporučuji proto souhlasit s hyperbolickou formulací jistého novináře "Brněnského večerníku" prohlašujícího, že v Ostopovicích jde o "pravou archeologickou senzaci na Moravě". Sluchu našeho občana, zvláště patrioticky založeného, to nepochybně příjemně zalahodí.

Ladislav Horák

* * *

Již od mládí je třeba mít před očima stáří ...

LUCILIUS

... protože stáří přichází nepozorovaně ...

IUVENALIS

Proti stáří je nutno bojovat jako proti nemocem

CICERO

Zámečnictví Jiří Čípek

Vám zhotoví a namontuje ocelovou konstrukci schodů, možno i s projektem, dále zábradlí, brány, mříže.

Ostopovice, B. Němcové 33, tel. 35 44 03

DOSTANE KABELOVÁ TELEVIZE V OSTOPOVICÍCH ZELENOU?

Vážení spoluobčané, zastupitelstvo naší obce jedná se soukromou společností 3C, která se zabývá televizními kabelovými rozvody. Tato společnost by televizní kabelový rozvod realizovala i v naší obci.

1. Předpokládá se rozvod 8 až 10 televizních programů.

Předpokládané programy: ČT1, ČT2, ČT3, Síl, ORF1, RTL+, PRO 7, EURO-SPORT, MTV, SAT 1, vč. rozhlasu UKV.

Podle požadavků lze tento program měnit a postupně doplňovat až na 25 programů. Program ORF 2 není uveden pro nízkou kvalitu příjmu v celé oblasti Brna a okolí. Jeho zařazení po dohodě většiny účastníků je možné.

2. Předpokládaný vklad na jeden dům je 3 800,- Kč, na byt v bytovém domě cca 3 100,- Kč.

Zaplacení zálohy ve výši minimálně 2 500,- Kč do 15. července 1993 je považováno za závaznou a časovou přihlášku. S počtem zájemců se vklad snižuje.

3. Zájemci, kteří se přihlásí v době realizace rozvodu, zaplatí o 15% vyšší částku vkladu (4 370,-, resp. 3 565,- Kč).

4. Kdo se přihlásí po ukončení prací, zaplatí smluvní vklad t.j. 3 800,- Kč a veškeré náklady spojené s realizací vlastní přípojky (min. však 800,- Kč).

5. Po uvedení do provozu přechází systém TKR do vlastnictví účastníků (vkladatelů), tedy nebudou žádné pronájemné poplatky, jen poplatek na údržbu 10,- Kč měsíčně, vedený na podúčtu obce. Z tohoto konta bude hrazeno i další rozšíření programů (viz odst. 1).

6. Pokud se podaří smluvní vklad vybrat od účastníků do konce června, rozvod bude uveden do provozu do 31. 12. 1993.

7. Projekt počítá s připojením dvou televizních přijímačů v domě. V ceně je zavedení do domu (přípojka). Pokud v domě není proveden rozvod koaxiálním kabelem, lze tento u dodavatele zadat proti úhradě.

8. Záruční servis je zajištěn po dobu jednoho roku od uvedení do provozu.

9. Pokud by z jakéhokoliv důvodu nedošlo k realizaci, budou peníze účastníkům vráceny. V případě většího počtu zájemců bude poplatek úměrně snižen tj. přeplatek vrácen plátcům.

10. Uvedenou zálohu min. 2 500,- Kč uhradí zájemci do 15. července na Obecním úřadě. Doplatek předpokládáme do 15. 9. 1993. Plná úhrada bude podmínkou pro zapojení účastníka.

11. Při úhradě zálohy bude s každým účastníkem uzavřena smlouva (Obecní úřad - účastník). Současně může předložit svůj návrh skladby programů.

Lidé mají různá zaměstnání. Někdy jsou to profese, které stvořila až naše moderní doba - dnes potřebujeme programátory, automechaniky a piloty. Ale naopak některé živnosti mají příchut' časů minulých. Patří mezi ně i práce kováře. Těch bychom dnes už mnoho nenašli (snad jen kováře umělecké), přestože ještě před několika desítkami let patřili k nejdůležitějším postavám téměř každé obce. Jejich práce byla potřebná a vážená. Pojďme si zavzpomínat, jak to s těmi kováři

ve Vostopovicích bývalo

Na přelomu století měl kovárnu pan Petr Veselý. Domky na ul. Lípové č. 3 a 5 byly jedním stavením a na jejich dvoře byla výheň. Pan Petr Veselý vyučil svému řemeslu oba syny. Někdy kolem roku 1912 se vrátil z putování po Rakousích, kde sbíral zkušenosti jako tovaryš, syn Ludvík a začal stavět ve stejném domě svou vlastní kovárnu. Pamětníkům se již možná vybavují velká vrata domu č.p. 62 (dnes Lípová 5), odkud sálal žár kovářské výhně a ozývaly se rány, jak kladiva zpracovávají rozžhavený kov.

Pan Ludvík Veselý spolu se svým bratrem a otcem zastali mnoho práce. A sedláci, kteří si zde

nechávali kovat koně, vyrábět pluhy či pobít kovem dřevěné povozy, všichni si kováře pochvalovali. Zde se broušily všechny druhy náčiní (např. srpy, kosy apod.). V mnohé domácnosti možná ještě dnes uchovávají kvalitní nářadí z naší kovárny - čepele nožů, motyčky, sekery, radlice ... Také různé kovové umělecké vý-

robky (zdobené mřížky, svícny, závěsné předměty). Dále tito mistři ukovali např. bránu u kostela v Troubsku a původní branku u naší sokolovny (zub času je však již obě zničil, byly nahrazeny jinými).

Pan L. Veselý vyučil černému řemeslu také několik tovaryšů. Silné ruce kovářů se zde činily až do r. 1949.

Sluší se však připomenout, že v tomto domě nezněly jen mužské hlasy. Hned v sousední části budovy, přes úzkou chodbu, pracovala paní Veselá, vyhlášená švadlena. Ta zase učila mladá děvčata svému řemeslu. Zkušeností zde nabylo postupně asi 15 švadlenek.

Bohužel, nepodařilo se nám získat příliš kvalitní fotografie. Na této vidíme L. Veselého v nezbytné silné kožené zástěře před vraty kovárny (v náručí jeho vnučka). Rok přibližně 1946.

Vyprávění pamětnice zpracovala L. NEUŽILOVÁ

Čtyřicet let od mého zatčení

Letos je tomu 40 let, co jsem byl zatčen a jak bylo později prokázáno, neprávně 6 roků vězněn za údajnou vyzvědačskou činnost. Je sice pravda, že jsem komunistický režim nerně rád a v padesátých letech jsem ještě se třemi spolužáky rozmnožoval letáky, které jsme potom roznášeli po Brně, ale žádnou vyzvědačskou činnost jsem neprováděl.

V listopadu 1952 jsem nastoupil vojenskou službu a 6. března 1953 v předvečer narození TGM jsem byl za banální záležitost zatčen. Vyšetřovací vazba trvala 8 měsíců, z toho 2 měsíce na samotce. Dvakrát týdně vyšetřování od večera do rána - bez spánku. Vyhrožovali mně při něm, že dostanu třeba 20 roků a moje nejbližší také pozavírají. Ke konci druhého měsíce vyšetřování jsem měl již strašné deprese a přestával si věřit, zda to vůbec vydržím. Vyšším vojenským soudem v Trenčíně jsem byl později odsouzen na 6 roků do vězení, propadnutí veškerého jmění a ztrátě občanských práv na 4 roky.

Na podzim téhož roku mě v poutech odvezli na Jáchymovsko kopat uranovou rudu (na rukách jsem měl 3 dny otisky od pout). Tam byl velmi tvrdý režim. Zejména v zimě, kdy jsme vycházeli mokří, v gumových oděvech a za mrazů často i přes 20 stupňů nás nechali stát třeba půl dne na nástupišti. V tomto zařízení byly skutečné nelidské podmínky a chování některých bachařů bylo až sadistické. Tak chtěli tehdejší mocipáni převychovat ty, kdož nesouhlasili s jejich ideologií. Mezi nimi jsem byl i já.

Jak řádila komunistická justice je možno si přečíst v knize "Budou-li mlčet oni, rozkvílí se kameni".

Ve zdejší knihovně je brožurka o mém příběhu z komunistického vězení "Vzpomínky vězně č. A 018001".

František Kratochvíl
člen Konfederace politických vězňů

ASOCIACE SPORTU PRO VŠECHNY

je nové označení spolku, v němž se sdružují zájemci o gymnastiku - dřívější ZRTV (základní a rekreační tělovýchova).

Nové sportovní sdružení - asociace, je samostatné a využívá i nadále ke své činnosti sokolské prostory.

Pokračují zde se sportováním ženy, dorostenky, starší a mladší zákyně a předškolní děti. Tak jak jde život, činnost jednotlivých složek bývá různě ovlivňována. V letošním roce jarní hospodářské práce ovlivnily účast žen ve cvičení, dorostenek je zase letos (kdo ví proč) nějak více. Koncem zimy bylo i na doporučení lékařky přerušeno cvičení nejmenších.

Práce s dětmi je zajímavá, ale i náročná a zřejmě proto se také nedostává cvičitelů a cvičitelék. Zájemci o tuto práci jsou místní asociací vítáni.

V říjnu minulého roku byla uspořádána pro menší děti pěkná "procházka pohádkovým lesem", jíž se zúčastnilo přes 100 dětí většinou i s rodiči či prarodiči. Na přípravě této náročné akce se podíleli všichni cvičitelé včetně řady maminek dětí. Po trase cesty byla stanoviště pohádkových bytostí, které dávaly dětem různé úkoly a tím cestu zpěťovaly. Zakončení bylo táborem u tří bříz s opékáním buřtů a děti ještě dostaly oplatek a sodovku. Podobný výlet je naplánován opět ke konci tohoto školního roku.

V únoru uspořádala asociace pod hlavičkou TJ Sokol dětský karneval, jehož se zúčastnilo rovněž přes 100 dětí v maskách a vydařil se. Bude-li dostatek obětavých cvičitelů, připraví letos organizace ke konci roku s dětmi "vánoční besídku", která si již také získala jistou tradici.

Tolik stručný přehled o nenápadné, ale velmi prospěšné činnosti sportovní organizace v naší obci.

Jaroslav Trávníček

TV - SERVIS LATTENBERG

Prodej televizorů a videí - velký výběr
- nízké ceny
- odvoz, montáž

Opravy televizorů - dílenské i v bytech dle požadavku zákazníka.
Pronájem televizorů na multiservis

Kde: Brno, Staré Kohoutovice, Potocká 47

(200 m od restaurace Podlesí)

Kdy: pondělí až pátek: 14 - 17 hod.

Informace: telefon 382 317 v době 7 až 9 hodin

Nahlášky oprav na uvedeném tel. čísle stále (záznamník)

NÁŠ REPORTÉR, zpravodajský čtvrtletník. Vydává OBECNÍ ÚŘAD OSTOPOVICE.
Rediguje Ladislav Horák a redakční tým. Za obsahy článků odpovídají autoři. Náklad 400 výtisků.
Povoleno RDR OÚ Brno-venkov ze dne 22.4.1992. Tiskne GRASET Brno, sazba CK typ.
Ostropovice v červnu 1993. Příští číslo vyjde v září 1993.